

І.М. Гончаренко, аспірантка, асистент кафедри менеджменту сфери послуг,
Київський національний університет технологій та дизайну

АНАЛІЗ КОНКУРЕНТНОГО ФОНУ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В КОНТЕКСТІ ІНВЕСТИЦІЙНО- ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

В умовах посилення світової конкуренції та стрімкого економічного зростання окремих держав ключову роль у збереженні та підвищенні позицій країни відіграє її промисловий розвиток.

Виділення конкурентного поля з метою дослідження його привабливості є одним з елементів методики оцінки конкурентного потенціалу. Суть цього елемента зводиться до встановлення стратегічної зони господарювання промислового підприємства.

Вдале виділення стратегічної зони господарювання забезпечить: - більш повну оцінку привабливості та перспективності виділення стратегічної зони господарювання; - чітке визначення діючої конкурентної позиції підприємства; - правильність вибору конкурентних стратегій для досягнення підприємством більш стійких, сильних позицій на конкурентному полі.

Під конкурентним полем, на наш погляд, слід розуміти долю ринкового простору, на яку впливають компоненти конкурентного фону, в межах якого буде здійснюватись діяльність промислового підприємства.

Важливою ознакою конкурентного фону є здатність його суб'єктів оперативно реагувати на зміни у світовому попиті та структурі виробництва. Для цього необхідно, щоб у країні існував сприятливий інвестиційно-інноваційний клімат, а також модифікувалось та підтримувалось національне середовище для ефективного функціонування суб'єктів господарювання. Тому позитивний конкурентний фон характеризується наявністю в ній механізмів формування умов і засобів, які сприяють вирішенню завдань загальнонаціональної безпеки, економічного розвитку та підвищенню рівня життя населення. Проаналізуємо високорозвинені країни світу, які є ключовими інноваторами - США, Фінляндія, Сінгапур, Тайвань, Австралія, Швеція, Швейцарія та Канада. Середня оцінка загального індексу конкурентоспроможності складає — 5,46, індекс суспільних інституцій — 5,98 та індекс макроекономічного середовища — 4,98. До високорозвинених країн світу долучилися і постсоціалістичні країни — Естонія, Словенія та Угорщина. До неконкурентоспроможних країн можна віднести ряд південноафриканських та латиноамериканських країн та Україну [1]. За даними [1] було проведено аналіз, одного з компонентів конкурентного фону, який показав, що показник інноваційності найвищий у Фінляндії (0,72), Швеції (0,70) та Швейцарії (розраховується для 32 країн). Аутсайдерами стали Греція, Португалія, Іспанія з індексом, який складає 0,17.

Аналіз стану конкурентного фону української економіки, виявив передумови та інституційні стимули її переходу з інерційного до

інноваційного розвитку, взаємодію економіки й політики міжнародної конкуренто-спроможності в контексті сучасного інституціоналізму.

Крім того, серед усіх субіндексів Україна посідає найнижчі місця за державними і громадськими інститутами, де її найближчими сусідами є такі держави, як Буркіна-Фасо, Чад, Венесуела, Кот-д'Івуар. За експертними оцінками, рівень дотримання правових норм у врегулюванні суперечок, ступінь виконання урядових інструкцій та захист інтересів міноритарних акціонерів відповідає 138-му місцю [1].

В умовах посилення світової конкуренції та стрімкого економічного зростання окремих держав ключову роль у збереженні та підвищенні позицій країни відіграє її промисловий розвиток. Проте промисловість України характеризується низькою інноваційною активністю підприємств та низькими фінансовими результатами їх операційної діяльності. Одним із важливих видів промислової діяльності є легка промисловість, яка є багатогалузевим комплексом з виробництва товарів народного споживання та включає 4,5 тис. підприємств, що забезпечують близько 150 тис. робочих місць. [2]. Цей соціально важливий сектор економіки орієнтований на кінцевого споживача.

Фінансовий стан більшості підприємств не дозволяє їм використовувати нові технології, оновлювати виробниче устаткування, утримувати висококваліфікованих спеціалістів. За деякими експертними оцінками через недовикористання сучасних досягнень науки й технологій у виробництві Україна в цілому щорічно втрачає до 10 млрд. дол. США.

Для покращення фінансових результатів діяльності легкої промисловості України та збільшення обсягів виробництва необхідно вжити ряд заходів:

- для інвестиційної привабливості галузі необхідно запровадити прозору схему сплати податку на додану вартість на імпорту обладнання: сплата ПДВ при імпорті, а повернення - при введенні в експлуатацію зазначеного обладнання або звільнення його від оподаткування;

- вихід на інноваційно - інвестиційний шлях розвитку, що спрямований на створення і впровадження сучасних технологій і обладнання.

Важливими завданнями для виходу легкої промисловості України на якісно новий рівень постає створення сприятливих умов для залучення інвестицій з метою розвитку галузі; сприяння розвитку вітчизняної сировинної бази для текстильної промисловості; захист вітчизняного виробника від недобросовісної конкуренції; розвиток галузевої науки та інформаційного забезпечення підприємств.

Список літератури: 1. The World Economic Forum. Report 2010-2011.: [Електронний ресурс] – Режим доступу www.weforum.org 2. Державний комітет статистики України [Експрес-випуски Держкомстату України]:[Електронний ресурс] – Режим доступу до експрес-випусків http://www.ukrstat.gov.ua/express/expres_u.html